

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р.
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Технічного регламенту щодо обмеження викидів летких органічних сполук унаслідок використання органічних розчинників у певних лакофарбованих матеріалах та матеріалах ремонтного фарбування автотранспортних засобів» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, які надійшли з листом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 20.11.2017 № 3804-05/42303-03.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом наказу пропонується затвердити Технічний регламент щодо обмеження викидів летких органічних сполук унаслідок використання органічних розчинників у певних лакофарбованих матеріалах та матеріалах ремонтного фарбування автотранспортних засобів (далі – проект Технічного регламенту).

Проте, поданий на розгляд проект наказу не може бути погоджений Державною регуляторною службою України, з огляду на таке.

Назва проекту наказу не відповідає суті нормативно-правового документа. Як вбачається із тексту проекту наказу (додаток 1), сферою застосування вказаного нормативно-правового акта є дві підкатегорії лакофарбових матеріалів, а саме: лакофарбові матеріали для будівель та лакофарбові матеріали для ремонтного фарбування автотранспортних засобів.

Разом з тим, назва проекту наказу відображає лише лакофарбові матеріали ремонтного фарбування автотранспортних засобів. Застосування

Державна регуляторна служба України

ВИХ №11151/0/20-17 від 12.12.2017

у назві проекту наказу словосполучення «певні лакофарбові матеріали» є не зовсім коректним, оскільки у нормативно-правовому акті, крім вказаних вище двох підкатегорій, більше ні про які інші «певні лакофарбові матеріали» мова не йде.

З огляду на викладене, пропонуємо привести назву проекту наказу у відповідність із його змістом.

Відповідно до частини першої статті 11 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» відповідність введеної в обіг, наданої на ринку або введеної в експлуатацію в Україні продукції вимогам усіх чинних технічних регламентів, які застосовуються до такої продукції, є обов'язковою, за винятком випадків, визначених у зазначених технічних регламентах та статті 12 цього Закону.

Частиною третьою статті 10 вказаного Закону визначено, що у разі якщо технічний регламент розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.

З урахуванням викладеного, слід зазначити, що понятійний апарат, який застосовується у проекті Технічного регламенту, в тому числі у додатку 1 до нього, яким визначено підкатегорії продукції, що підпадають під сферу регулювання цього Технічного регламенту, не в повній мірі відповідає термінології Директиви 2004/42/ЄС Європейського парламенту та ради від 21 квітня 2004 року «Про обмеження викидів летючих органічних сполук через використання органічних розчинників у певних фарбах і лаках і продуктах повторної обробки автомобілів та про внесення змін до Директиви 1999/13/ЄС» (в офіційному перекладі Міністерства юстиції України) (далі – Директива). Зазначене не дозволяє в повній мірі оцінити відповідність положень проекту Технічного регламенту вимогам зазначеної Директиви в частині віднесення підкатегорій продукції, які мають відповідати вимогам цього Технічного регламенту, та відповідно вимогам Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності». При цьому відсутність у проекті Технічного регламенту визначення низки термінів, які застосовуються у його тексті, або ж відсильних норм до актів законодавства, державних стандартів України, інших нормативних документів, які містять відповідні визначення, може призвести до колізій, спорів та різного тлумачення в частині визначення видів продукції, які підпадають під сферу регулювання Технічного регламенту.

Крім того, до абзацу «д» підпункту 2.1 пункту 2 додатку 1 до проекту Технічного регламенту, який містить визначення терміну «спеціальний фінішний матеріал», зауважуємо. Згідно з визначенням аналогічного за змістом терміна «спеціальні кінцеві покриття» – це

покриття, розроблені для застосування як верхні шари, що вимагають спеціальних властивостей, таких як металевий ефект або ефект перлів, у єдиному шарі, високоякісного рівного кольору і прозорих покриттях, (наприклад які не дряпаються і фтороване прозоре покриття), рефлексивне ґрунтове покриття, фактуровані поверхні (наприклад молоток), проти ковзання, підкузовні герметики, покриття, що захищає від ударів маленьких камінців, внутрішні покриття; і аерозолі », що застосовується в Директиві, до відповідної підкатегорії продукції, на відміну від складових понять «спеціальний фінішний матеріал», віднесені, зокрема, аерозолі.

Зазначене свідчить про невідповідність положень абзацу «д» підпункту 2.1 пункту 2 додатку 1 до проекту Технічного регламенту положенням Директиви, у зв'язку з чим потребує доопрацювання.

Згідно із пунктом 6 проекту Технічного регламенту з метою відновлення та утримання будинків і старовинних транспортних засобів, визначених органами влади такими, що належать до об'єктів культурної спадщини, можливі винятки відповідно до законодавства для продажу і купівлі в суворо обмежених кількостях продукції, що не відповідає значенням максимально обмеженого вмісту ЛЮС, установленим у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

Проте запропонований у пункті 6 проекту Технічного регламенту підхід, який полягає у відсутності визначення чіткого механізму встановлення умов продажу і купівлі продукції, що не відповідає значенням максимально обмеженого вмісту ЛЮС, установленим у додатку 2 до проекту Технічного регламенту, а також регламентації обсягів надання на ринку відповідної продукції, є неприйнятним. Так, застосування правових конструкцій «можливі винятки відповідно до законодавства», «в суворо обмежених кількостях продукції», які є оціночними та допускають можливість їх суб'єктивного тлумачення як органами державної влади, так і суб'єктами господарювання, призведуть як наслідок, до колізій та спорів при їх правозастосуванні, а також сприятимуть виникненню корупційних ризиків.

З огляду на зазначене, пункт 6 проекту Технічного регламенту потребує суттєвого доопрацювання.

Крім того, з метою чіткого та ясного викладу нормативних положень проекту наказу вживану правову конструкцію «певних лакофарбованих матеріалів» необхідно доопрацювати з метою конкретизації, а також навести у пункті 4 проекту Технічного регламенту визначення терміну «матеріали ремонтного фарбування автотранспортних засобів», який застосовується у тексті вказаного проекту.

Враховуючи викладене, проект Технічного регламенту потребує доопрацювання з метою дотримання вимоги статті 5 Закону про регуляторну політику, згідно з якою методом здійснення державної регуляторної політики є викладення положень регуляторного акта у спосіб,

який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Водночас, АРВ до проекту наказу потребує приведення у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

При цьому розділ III проекту АРВ до проекту наказу потребує суттєвого доопрацювання з урахуванням вимог додатку 1 до Методики, згідно з яким під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва необхідно окремо кількісно визначити витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта (сумарні витрати за альтернативами, а також витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта).

Відсутність в АРВ до проекту наказу відповідних показників та розрахунків не дозволяє дійти обґрунтованого висновку стосовно відповідності положень проекту наказу принципам державної регуляторної політики – принципу ефективності, який полягає у забезпеченні досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також принципу збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Розділ V АРВ до проекту наказу потребує доповнення положеннями стосовно визначення організаційних заходів, які повинні здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта.

За даними, наведеними в АРВ до проекту наказу, у сфері дії цього проекту господарську діяльність здійснює понад 10% суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання. Зважаючи на це, розробник на виконання вимог пункту 8 Методики у розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» повинен був забезпечити проведення М-Тесту. Однак, в АРВ до проекту наказу М-Тест згідно з Додатком 4 до Методики не проведено, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, не оцінено витрати, які вони понесуть внаслідок

провадження регулювання, та, як наслідок унеможливлене визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів малого підприємництва.

Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено вичерпного переліку всіх обов'язкових показників результативності регуляторного акта, а саме не наведено розміру коштів і час, що витратяться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта. Крім того, в АРВ до проекту наказу не визначено жодного додаткового показника результативності регуляторного акта.

Окрім зазначеного, розробником не наведено прогнозних показників результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі.

На порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником не визначені заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, метод проведення відстеження результативності (статистичний/соціологічний), вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та цільові групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

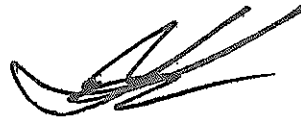
Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та АРВ встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, не дотриманням вимог статті 5 в частині необхідності викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта. А також без дотримання вимог статті 8 Закону у частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Технічного регламенту щодо обмеження викидів летких органічних сполук унаслідок використання органічних розчинників у певних лакофарбованих матеріалах та матеріалах ремонтного фарбування автотранспортних засобів».

Голова Державної регуляторної
служби України

К.М. Ляпіна